

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/115/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2313010248
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Šramelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2013:2313010248.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Šramelovej a sudcov JUDr. Janky Klčovej a JUDr. Vladimíra Tencera, v trestnej veci proti odsúdenému T. J. pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písm.a/ Trestného zákona a iné, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Galanta zo dňa 10.07.2013 sp. zn. 1Nt/7/2013, na neverejnom zasadnutí dňa 10.09.2013 takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm.c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného T. J., nar. XX.XX.XXXX, z
a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd I. stupňa podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku zamietol návrh odsúdeného na obnovu konania v trestnej veci Okresného súdu Galanta sp.zn. 1T/154/2009.

Dôvodil najmä tým, že neboli splnené podmienky ustanovenia § 394 odsek 1 Trestného poriadku pre povolenie obnovy konania. Zároveň poukázal na Nález Ústavného súdu SR sp.zn. PL. ÚS 106/2011 zo dňa 28.11.2012 uverejnený v Zbierke zákonov dňa 21.12.2012 č. 428/2012, keď Ústavný súd SR rozhodol, že druhá časť prvej vety ustanovenia § 41 odsek 2 Trestného zákona za bodkočiarkou (súd uloží páchateľovi trest nad jednu polovicu takto určenej sadzby trestu odňatia slobody) nie je v súlade s článkom I. odsek 1 Ústavy SR (tzv. asperačná zásada).

V tejto súvislosti ustanovenie § 394 odsek 1 Trestného poriadku pre povolenie obnovy konania vyžaduje, aby vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere závažnosti činu alebo k pomerom páchateľa. Skutočnosť, že ustanovenie § 41 odsek 2 Trestného zákona, druhej časti jeho prvej vety, nie je v súlade s Ústavou SR, považoval súd I. stupňa za novú skutočnosť, ktorá nebola známa v čase rozhodovania o vine a treste odsúdeného a to dňa 20.01.2010 resp. dňa 25.03.2010. Druhou podmienkou pre pozitívne uplatnenie § 394 odsek 1 Trestného poriadku, teda pre rozhodnutie o povolení obnovy však je, že nové skutočnosti resp. dôkazy neznáme v čase rozhodovania o vine a treste, by viedli k inému rozhodnutiu o vine, resp. pôvodne uložený trest by bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchateľa. Vo vzťahu k tejto druhej podmienke súd I. stupňa uviedol, že odsúdenému bol uložený trest odňatia slobody podľa § 208 odsek 1 Trestného zákona v zákonnej trestnej sadzbe (3 roky až 8 rokov) a to vo výmere 6 rokov a 10 mesiacov. V tomto prípade bol odsúdený za závažnú trestnú činnosť, za dva zločiny a to zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písm.a/ Trestného zákona v bode 1/ rozsudku a za zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona v bode 2/ rozsudku. K trestnej činnosti sa priznal len vo vzťahu k spáchaniu skutku v bode 2/ rozsudku. V minulosti síce nebol súdne trestaný, avšak ako priťažujúca okolnosť potom pristupuje okolnosť, že odsúdený sa dopustil dvoch trestných činov - zločinov. Práve pri posudzovaní, či nová skutočnosť je spôsobilá odôvodniť iné než pôvodné rozhodnutie o výške trestu u

odsúdeného v spojení s dôkazmi už vykonanými, dospel súd I. stupňa k záveru, že uložený druh trestu i jeho výška nie je v zrejmom nepomere k závažnosti činu a k pomerom páchatel'a.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote sťažnosť odsúdený, ktorou sa domáhal zrušenia napadnutého uznesenia s tým, aby následne krajský súd vyhovel jeho návrhu na povolenie obnovy konania. Zároveň tiež navrhol, aby krajský súd výkon trestu odňatia slobody prerušil alebo ho prepustil z výkonu trestu odňatia slobody na slobodu.

V písomných dôvodoch sťažnosti prostredníctvom obhajcu podrobne rozobral obidve podmienky potrebné pre povolenie obnovy konania. K podmienke povolenia obnovy - nová skutočnosť v zmysle ustanovenia § 394 odsek 1 Trestného poriadku alebo ustanovenia § 41b odsek 1 zák.č. 38/1993 Z.z. uviedol, že samotná skutočnosť existencie Nálezu Ústavného súdu SR sp.zn. PL. ÚS 106/2012 zo dňa 28.11.2012 v spojitosti s uplatnením asperačnej zásady v trestných veciach, je sama osebe dôvodom na povolenie obnovy konania, a to už bez ohľadu na skúmanie ďalších podmienok prípustnosti tohto mimoriadneho opravného prostriedku, ako je napríklad primeranosť uloženého trestu v pôvodnom konaní. V tejto súvislosti poukázal na stanoviská Združenia sudcov Slovenska a predsedu trestno-právneho kolégia Najvyššieho súdu SR.

K podmienke primeranosti trestu uviedol, že nesúhlasí s potrebou uloženého trestu, ako jednou zo základných podmienok na povolenie obnovy konania v zmysle Trestného poriadku, v danom prípade z hľadiska primeranosti. Nález Ústavného súdu SR pozastavil účinnosť asperačnej zásady aj z dôvodu neprimeranosti takto ukladaných trestov. Súd I. stupňa však aj napriek týmto skutočnostiam návrh na povolenie obnovy konania zamietol z dôvodu primeranosti už uloženého trestu v trvaní 6 rokov a 10 mesiacov.

Krajský súd na základe podanej sťažnosti podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým podal sťažovateľ sťažnosť, ako aj konanie týmto výrokom predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že odsúdený bol rozsudkom Okresného súdu Galanta sp.zn. 1T/154/2009 zo dňa 20.01.2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp.zn. 4To/19/2010 zo dňa 25.03.2010 a uznesením Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6 Tdo 23/2010 zo dňa 26.01.2011 uznaný vinným zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písm.a/ Trestného zákona a zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona s použitím § 41 odsek 2 Trestného zákona a bol mu uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 6 rokov a 10 mesiacov, trest prepadnutia veci a to vzduchovej pištole zn. TEX Mod 3 po domácky upravenej pre strelbu nábojov s okrajovým zápalom kalibru 22 Long Rifle s čiastočne odstráneným výrobným číslom, posledné trojčísle 988.

V súvislosti s Nálezom Ústavného súdu SR sp.zn. PL. ÚS 106/2011 zo dňa 28.11.2012 uverejnenom v zbierke zákonov dňa 21.12.2012 pod č. 428/2012 Z.z. podal odsúdený návrh na povolenie obnovy konania. Dôvodil tým, že bol odsúdený za použitia asperačnej zásady (§ 41 odsek 2 Trestného zákona), ktorá bola dotknutá práve citovaným Nálezom Ústavného súdu SR.

Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že odsúdenému bol ukladaný trest odňatia slobody v zmysle ustanovenia § 208 odsek 1 Trestného zákona, kde je základná trestná sadzba od 3 do 8 rokov. Pri použití § 41 odsek 2 Trestného zákona sa zvýšila horná hranica uvedenej trestnej sadzby o jednu tretinu a odsúdenému bol uložený trest odňatia slobody v hornej polovici takto zvýšenej trestnej sadzby. V tomto prípade, za použitia asperačnej zásady vznikla tak trestná sadzba odňatia slobody v rozpätí 6 rokov 10 mesiacov až 10 rokov a 8 mesiacov.

Je nesporné, že Nález Ústavného súdu SR sp.z. PL. ÚS 106/2011 zo dňa 28.11.2012 uverejnený v zbierke zákonov dňa 21.12.2012 pod č. 428/2012 Z.z. je novou skutočnosťou, ktorá nebola známa v čase rozhodovania o vine a treste odsúdeného. Takéto konštatovanie jednoznačne vyplýva aj z napadnutého rozhodnutia súdu I. stupňa.

Podľa názoru krajského súdu súd I. stupňa správne postupoval, keď sa zaoberal aj druhou podmienkou pre uplatnenie ustanovenia § 394 odsek 1 Trestného poriadku a to, či ide o dôkazy, ktoré by viedli k

inému rozhodnutiu o pôvodne uloženom treste odňatia slobody. Pri použití ustanovenia § 41 odsek 2 Trestného zákona by trestná sadzba v ustanovení § 208 odsek 1 Trestného zákona bola 3 roky až 10 rokov a 8 mesiacov. Správne konštatoval súd I. stupňa, že v danom prípade bol odsúdený uznaný vinným za závažnú trestnú činnosť, za dva zločiny a to zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písm.a/ Trestného zákona a zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona, príťažujúcou okolnosťou bola skutočnosť, že spáchal dva zločiny. V zmysle ustanovenia § 37 odsek 1 Trestného zákona a § 38 odsek 4 Trestného zákona by sa zvyšovala dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Bolo by však potrebné skúmať všetky príťažujúce okolnosti a rovnako zisťovať aj poľahčujúce okolnosti.

Krajský súd súhlasí s názorom súdu I. stupňa, že v danom prípade uložený druh trestu a jeho výška nie je v zrejmom nepomere k závažnosti činu a k pomerom odsúdeného. Uložený trest odňatia slobody rešpektuje všetky podmienky uvedené v § 34 Trestného zákona a je v súlade s ich vnútorným obsahom. Uložený trest je primeraný závažnosti ním spáchaných trestných činov. Krajský súd v podrobnostiach preto poukazuje na dôvody napadnutého uznesenia súdu I. stupňa, s ktorými sa stotožňuje.

Keďže krajský súd nezistil dôvod pre zmenu alebo zrušenie napadnutého uznesenia, sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.